

СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ
СРБИЈЕ

СРП

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

БОЉИ ДАНИ ЗА ВЕРОУЧИТЕЉЕ?!

Веронаука је у куће знања у Републици Србији уведена школске 2001/02. године, помало невољно, али као израз одређених грађанских и верских слобода и захтева јавности. Притисак јавности био је велик, а пун допринос овој иницијативи дао је наш Синдикат, сматрајући да је увођење наставе о религијама и верским опредељењима важан део у образовању и васпитању будућих генерација. Уз велике резерве, управо тадашњег министра просвете и људи око њега, као алтернатива уведен је и предмет: Грађанско васпитање, чиме је изгубљена шанса да се обједине наставни садржаји и да се и кроз верску наставу говори о садржајима из грађанског васпитања, па је верска настава остава заробљена у стереотипима верске наставе од пре стотињак, а можда и више година, када је била оптерећена готово истим проблемима као и данас.

Елем, веронаука је прво уведена као факултативни, а потом и као обавезни изборни предмет, па у основној школи у првом и петом разреду, а у средњој школи у првом разреду ученици бирају да ли ће слушати часове тог предмета или грађанског васпитања, а када се одлуче за један од та два избора, дужни су да изабрани предмет слушају до краја образовног циклуса. Од увођења та два предмета, веронаука је у извесној предности у односу на грађанско васпитање и ту наставу похађа нешто мање од 70% ученика. Иако је према једном ранијем истраживању Института за педагошка истраживања велика већина (96% ученика) изразило задовољство тим предметом, још увек верску наставу прати низ проблема. Између осталог то су планови и програми који су у надлежности црква и верских заједница које имају аутономно право да бирају вероучитеље и издају уџбенике за ту наставу. За разлику од полазника наставе, стручна јавност доста често износи замерке на педагошки квалитет наставе, а синдикат, првенствено наш Синдикат је неколико пута у јавност износио информације о дискриминисању вероучитеља у погледу њиховог радно-правног и материјално-социјалног статуса, пошто се они бирају по критеријумима које одређује црква, односно верска заједница (читај: помесни епископи, бискупи, муфтије, рабини,...) и тиме што заснивају радни однос искључиво на одређено време, не могу да остваре права која проистичу из редовног радног односа, а тиме што је њихов избор у милости или немилости помесног свештенства, не смеју (читај: забрањено им је) да се синдикално организују.

Недавно је (29.01.о.г.) Влада Републике Србије именовала Комисију за верску наставу у школи, па постоји могућност да се квалитетније реши статус вероучитеља, а самим тиме и допринесе побољшању квалитета верске наставе. Наравно и самог статуса наших колега, катихета. Наравно, при томе неће бити довољна само Комисија, у чији састав су ушли представници Министарства: др Зоран Костић, помоћник министра за стручно-педагошки надзор, школске управе и средње образовање и васпитање, Милета Радојевић, директор владине

Канцеларије за сарадњу са црквама и верским заједницама, Владимир Тодић и Драган Новаковић из исте канцеларије, Зора Дешић из Министарства просвете, науке и технолошког развоја, као и представници црква и верских заједница: епископ бачки г-дин Иринеј, представник СПЦ, декан Јосип Пекановић, представник Римокатоличке цркве, реис-ул-улема Адем ефендија Зилкић, представник Исламске заједнице Србије, рабин Исак Асијел из Савеза јеврејских општина Србије, епископ Халас Бела, представник Реформаторске хришћанске цркве, Габор Долински, представник Евангелистичке хришћанске цркве а.в. и Кристина Новаков, представница Словачке евангелистичке цркве а.в.

На првој седници Комисије, за председника Комисије изабран је епископ бачки г. Иринеј (Буловић), а за заменика председника Снежана Павловић, саветница у Министарству просвете, науке и технолошког развоја. На тој седници чланови Комисије донели су закључке: да је потребно донети стручно упутство које ће уредити изјашњавање ученика за обавезни изборни предмет, Пословник о раду Комисије, Годишњи план рада Комисије за **2014/15.** годину и план активности за период март-јун **2014.** године. На седници је презентован и Извештај Завода за вредновање квалитета образовања и васпитања у области верске наставе. Како је Комисија формирана при Министарству просвете, науке и технолошког развоја, сви заинтересовани за питања које се тичу из домена деловања Комисије могу се својим питањима у вези са верском наставом и статусом вероучитеља обраћати овој Комисији на адресу Министарства – Немањина **22-26, 11000** Београд, уз обавезну назнаку да је допис за Комисију за верску наставу у школи. А да ли ће све ово напред речено допринети да стварно дођу бољи дани за вероучитеље, показаће време. Једино што је сигурно, то је да је потребно променити не само „Кровни“ закон, већ и свест верских заједница које делегирају вероучитеље, а и самих вероучитеља о потреби да се и сами изборе за свој статус. У противном наће се у оној ситуацији као што су се некад налазили некадашњи српски учитељи који су првенствено желели да постану свештеници, а тек онда, ако им то није успело – учитељи, па и не чуди да су из тог времена управо учитељи били највећи критичари свештеника. Ипак се надамо да ће свештеници бити свештеници, а вероучитељи наставници верске наставе, јер свакако и једни и други имају шта да раде и не требају да се једни другима мешају у посао.

Београд, **18.03.2014.** год.

проф. Хази Здравко М. Ковач,
члан Председништва СРПС

